

22.12.2009

TBMM Başkanlığına

Aşağıdaki sorularımın Sağlık Bakanı Sn.Recep Akdağ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96. maddeleri gereğince saygıyla talep ederim.

Atilla Kart
CHP Konya Milletvekili

Diğer birçok alanda olduğu gibi sağlık alanında da Türkiye tam bir tıkanma dönemine girmiştir.

1-30 Eylül 2009 tarihleri arasında "Sağlık Çalışanlarının Sorunları" konulu bir anket araştırması Türkiye genelinde yapılmıştır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre; sağlık çalışanlarının %42.4'ü 657 sayılı Yasa kapsamında kadrolu, %37.4'ü 4-B statüsünde, %18.2'si 4294 sayılı Yasaya tabi, %2 seviyesindeki bölümü de vekil konumunda ve 4-C statüsünde çalışmaktadır. Sağlık çalışanları; mevzuatlarına hakim değildir. Döner sermaye ödemelerinin adil dağıtılmamasından rahatsızdırlar. Tabip dışı sağlık personeli, kendilerine "yardımcı sağlık personeli" denilmesinden rahatsızdır. Sağlık çalışanlarının vücut bütünlükleri bakımından "risk altında" oldukları görülmektedir.

Sağlık çalışanları arasında "aile birliği" sağlanamamaktadır. Sağlık çalışanlarının sorunlarının tümü öncelikli bir hale gelmiştir.

Bu bilgi ve değerlendirmeler ışığında aşağıdaki hususların cevaplandırılmasını talep etmek gereği doğmuştur;

1- Farklı statülerde çalışmakta olan sağlık personelinin büyük bir bölümü aynı sağlık kuruluşunda, aynı çatı altında ve aynı işi yaptıkları halde, özlük hakları arasında uçurum boyutlarında fark olmasını nasıl açıklarsınız? Döner sermaye ödemelerindeki adaletsizlikler karşısında, maaşa bağlı ücret artışına gidilmesi yolunda çalışmalar neden yapılmamaktadır?

Böyle bir yapılanmada sağlık barışı ve hizmet verimliliğinin gerçekleştirilmesi mümkün olabilir mi?

2- 4-B statüsünde bulunup, eşinin bulunduğu yere gidemeyen personel sayısının 368 olduğu yolundaki bilgi doğru mudur?

Doğu Anadolu Bölgesinde iki sınır şehrinde görev yapmakta olan personelin aynı İl'de görev yapma talepleri reddedilirken; Doğu Anadolu Bölgesinden başka bir personelin Batıdaki İl'e-İl'lere tayin edilmiş olmasının ve bu durumun yaygın hale gelmiş olmasının adalet ve hakkaniyetle bağdaşır bir yönü olabilir mi?

Hangi ölçüler ve ilişkiler referans alınarak, bu tayinler yapılmaktadır?

3- Sözleşmeli sağlık personeli, görevde yükselme sınavından neden yararlanamamaktadır? Bu durum "kanun önünde eşitlik" ilkesine aykırı değil midir?

Vekil Ebe, Vekil Hemşire statüsünde çalışan personelin yıllık izin, rapor, doğum öncesi ve sonrası izinlerinin olmamasının yasal ve takdiri gerekçesi nedir? İnsani nitelikteki bu doğal talepler neden karşılanmamaktadır?

4- Kurum içi çalışma şartlarının böylesine adaletsiz olduğu ve çalışma barışının yok edildiği bir ortamda verimli bir hizmet üretimi mümkün olabilir mi? Tüm bu adaletsizlik ve haksızlıkları gidermek konusunda neden somut çalışmalar yapılmamaktadır?